

Gør det vigtigste først!

Det er svært at nå det hele! Det gælder måske ikke for alle, men for de fleste af os er det en udfordring at nå alt det, vi skal og gerne vil på de 24 timer årets 365 døgn har. Går det galt rammes vi af stress, og det kan udvikle virkelig alvorligt.

Det er ikke kun "verdslige" mennesker, som har udfordringer med tiden, - det har kristne også. Det vedrører heller ikke kun vores "verdslige" liv, men også vores tro og forhold til Gud. Derfor er vi nødt til at forholde os reflekteret og ansvarligt til udfordringen med den begrænsede tid.

Tiden er begrænset

Vi kan begynde med at se det i øjnene: Tiden er begrænset! Vi har den ikke i ubegrænsede mængder, hverken i den enkelte uge, det enkelte år, den enkelte livsfase eller det enkelte liv, som er blevet vores del. Der er kun en begrænset mængde tid til vores rådighed.

Prioritering

Når kravene og ønskerne bliver større end vores begrænsede tid, må vi prioritere. Vi kan også lade være, så udfyldes vores tid efter princippet "først til mølle får først malet". Der findes en mere lomme filosofisk måde at udtrykke det på: "Jeg tager det, som det kommer." Eller en from udgave: "Jeg venter og ser, hvordan tingene lægger sig til rette." Der kan være berettigede anliggender i disse holdninger, men der er også en fare for, at vigtige ting ikke får plads i vores liv, fordi de aldrig kommer først, når tingene skal komme af sig selv. Derfor tror jeg ikke, at nogen af os kommer uden om at prioritere vores tid, - og det er ikke så let.

Gør det vigtigste først

Når vi skal vælge, hvad den tid, som vi er blevet givet, skal bruges til, så er det vigtigt at vide, hvad der er vigtigst. Det er jo det, vi skal gøre først. Ikke nødvendigvis altid først i forhold til urets visere, men vi skal sikre os, at det, der betyder mest, får sin plads i vores tid.

Hvordan finder vi ud af, hvad der er det vigtigste for os selv? Det kan hjælpe os i tankerne at placere os uden for os selv, og så spørge: Hvad er vigtigst for mig? Prøv fx følgende to perspektiver:

- Du er nået til dit livs sidste runde fødselsdag og har inviteret de mennesker, der betyder mest for dig med til festen. En efter en tager de ordet og holder en meget personlig tale til dig. Din ægtefælle, dine børn, dine venner, dine kollegaer, dine kristne brødre og søstre tager alle ordet. Hvad kunne du tænke dig, at de skulle sige til dig den dag? Svaret er tæt på det, som du selv regner for det vigtigste i dit liv.
- Du vover dig nu ud i en større fantasi, nemlig ind i Guds himmel. Her står du ved siden af Gud og ser på dit liv på jorden. Han kender dig jo ud og ind, og så fortæller han, hvad han synes, er det vigtigste. Hvad tror du, han ville sige?

Vi skal vide, hvad der er vigtigst for at kunne give det plads i vores tidsbegrænsede liv.

At forsømme i den rigtige rækkefølge

Fordi tiden er begrænset, er vi også nødt til at fravælge ting, som er gode, for at de ikke skal tage pladsen for andre ting, som er vigtigere. Det handler nogle gange om det, som er vigtigst på lang sigt frem for det, som trænger sig på her og nu. Andre gange er der bare tale om flere gode og vigtige ting, hvor vi ikke kan nå det hele. Da sættes vi over for den svære øvelse, at forsømme i den rigtige rækkefølge.

Det kan være at forsømme at bruge tid på et menneske, fordi der er et andet, som vi har større ansvar for. Det kan også være at sige nej til en opgave i menigheden, fordi det vil føre til, at vi åndeligt og menneskeligt løber helt tør. At gøre det vigtigste først indebærer ofte, at vi må forsømme noget, som i sig selv også er godt. Det er en hård men nødvendig øvelse. Hvis vi ikke bevidst vil vælge at bruge vores tid på de vigtigste ting, kan vi ende med at se tilbage på uger, måneder og år, hvor mindre væsentlige ting ofte kom først og tog pladsen fra de vigtigste.

Henrik Nymann Eriksen